

Martin Bril: 'Mijn leven als hond.' Uitgeverij Prometheus, Amsterdam 2009
ISBN 97890944612660 (Kanker) zie ook : <http://www.martinbril.nl>

Soort boek/stijl: Verzameling verhalen van Martin Bril die kanker heeft. Dat komt af en toe in de verhalen aan bod. Met name in het eerste verhaal. De meeste verhalen zijn eerder in de Volkskrant verschenen. Het inleidende verhaal is nieuw, het verhaal *Geluk* is een onderdeel van de theatervoorstelling *De Grote Liefde*. Goed geschreven in een losse stijl met scherpe, grappige observaties.

Over de schrijver: Martin Bril (1959) is een Nederlandse columnist en schrijver. Hij studeerde filosofie in Groningen, waar hij hoofdredacteur was voor het GSB-blad *Nait Soez'n*, en daarna aan de Nederlandse Filmacademie in Amsterdam. Naast zijn columns in het Parool en de Volkskrant publiceert hij in Vrij Nederland het feuilleton *Evelien*. Hij won de Pop Pers Prijs (1997) en ontving de Max Pam oeuvreprijs 2008 voor zijn gehele werk. Martin Bril is getrouwd, heeft twee dochters en woont in Amsterdam.

Korte beschrijving: In deze verhalenbundel heeft Martin Bril korte stukjes geschreven die met dieren te maken hebben. Vooral zijn hond, steun en toeverlaat op dagen dat hij zich erg ziek voelt, komt in vele verhaaltjes terug als ze samen op stap zijn. Maar ook andere dieren, vogels, vissen, spinnen, katten en andere beesten die zijn leven binnenwandelen worden beschreven en geobserveerd. In de inleiding, geschreven door Martins hond, wordt al duidelijk hoezeer zijn hond hem kan troosten. Maar Martins talent om alledaagse ervaringen van mensen en dieren te zien en luchtig en grappig te beschrijven, tonen wel met hoeveel plezier de schrijver ermee bezig is. Ontroerend om te lezen.

Wat viel op: Zijn humoristische schrijfstijl en zijn grote observatievermogen, waardoor wel duidelijk is dat deze bezigheid hem afleiding geeft, ook gedurende zijn ziekte. (Zie het verhaal *Mijn leven als hond* of *Spinnenweb*, of ook *Bandana* waarbij de chemokuur ter sprake komt). Dit zijn als het ware de alledaagse voorvallen die Gerhard Nijhof (*Ziekenwerk*, 2002) miste gedurende zijn ziekte, toen hij aan huis gebonden was.

Citaten: Pag. 17: "Waarom mag een hond niet ontbreken als het haardvuur knettert en buiten de regen tegen de dunnen ramen slaat? Omdat we niets terug kunnen zeggen. Ik heb weleens het idee dat mensen denken dat ze hun zorgen bij ons kwijt kunnen. Ze hoeven daar geen toestemming voor te vragen, ze doen het gewoon. Ze zijn geen verantwoording schuldig, ook zo fijn. Een hond draagt het verdriet van zijn baas gratis en voor niets. Denkt hij. Ik draag natuurlijk niks, maar als de baas het graag wil denken, draag ik met liefde zijn gedachte."

Pag. 45: "Was ik maar een hond. Ik liep nu ook weg, mijn eigen hond achterna. Halverwege draaide ik me om - nu was het de bandana van de vrouw die me niet lekker zat: deed me denken aan de haaruitval bij een chemokuur, en kanker. De vrouw keek op hetzelfde moment ook even om, en dat maakte in één klap alles goed, ja echt."

Recensie: www.bol.com: "... In *Hondenleven* heeft Martin Bril zijn mooiste verhalen bijeengebracht over de omgang tussen dier en mens. Poezen in de achtertuin. Kinderen met hun konijn. Een vrouw met tijgerlegging in een dierenwinkel. De poes die al twee dagen weg is. Maar vooral over honden: de

buurman met het hondje, twee honden die meer dan veertig schapen hebben gedood, het dagelijkse ommetje in de vroege ochtend. Hondenleven is een schitterende verzameling dierenverhalen, uitgegeven in de nu al legendarische en succesvolle gebonden Brill-reeks." Klantbeoordelingen: 18 feb. 2009, Almere ...: Mooi geschreven met pakkende verhalen. Het boek is makkelijk te lezen en zeer geschikt om zo nu en dan op te pakken. Ook een aanrader als cadeau te geven. Het heeft mij zeer ontroerd! 12 feb. 2009, 's Hertogenbosch... : Dat Martin Brill een goed schrijver is, is al bekend. Iedere week wacht menig landgenoot vol smart op zijn column in De Volkskrant en/of het bijhorende magazine. In dit boek doet Brill het schrijven van korte stukken nog eens dunnetjes over, maar persoonlijker en kwetsbaarder dan ooit te voren! Vanuit zijn omgang met dieren toont hij de lezer fragmenten uit zijn dagelijks leven. Soms zijn deze lachwekkend, soms ironisch of sarcastisch en soms zelfs hevig ontroerend. ...